BIOM

Časopis
o energii, co roste

03/2026

NA BIOODPADU ZÁLEŽÍ ANEB BIOODPAD NENÍ ODPAD

Vedoucí sekce bioodpady a kompostování CZ Biom, Klára Šestáková, přináší číslo věnované aktuálnímu dění ve světě bioodpadů a kompostáren v Česku. Bioodpady je potřeba svědomitěji třídit a komposty efektivněji dostávat na zemědělskou půdu. Zorientovat se Vám pomůže také aktualizovaná mapa kompostáren.

Aktuální stav kompostování a kompostáren v ČR v evropském kontextu

Kompostování je jednou z klíčových forem materiálového využití biologicky rozložitelných odpadů (BRO). Jedná se o aerobní biodegradabilní proces, při kterém dochází k přeměně organických materiálů na stabilní organominerální hnojivo – kompost, který je bohatý na hnojící prvky, zejména NPK (dusík, fosfor, draslík). Je však nutné vyzdvihnout také organickou složku, která je právě tím cenným aditivem, které zlepšuje fyzikální vlastnosti půdy.

Aplikace kompostu má zásadní vliv na půdní strukturu i fyzikální vlastnosti půdy, a to zejména díky vysokému obsahu organické hmoty a stabilních huminových látek.

- Stabilizuje **půdní strukturu**.
- Zvyšuje pórovitost, což zvyšuje **retenční** vlastnosti půdy.
- Snižuje **utužení a erozi**.
- Podporuje **biologickou aktivitu** v půdě.

Díky tomu je půda produktivnější, odolnější vůči vnějším vlivům a lépe plní své ekologické i produkční funkce.

V evropském kontextu je kompostování součástí širšího konceptu cirkulární ekonomiky a významně přispívá ke snižování množství odpadu ukládaného na skládky. Díky výslednému produktu můžeme hovořit také o zlepšování kvality půdy. Přesto je potenciál tohoto způsobu zpracování bioodpadu stále nedostatečně využíván. V Evropě se biologicky recykluje pouze přibližně 17 % bioodpadu z komunálního odpadu formou kompostování či anaerobní digesce.

AKTUÁLNÍ STAV KOMPOSTOVÁNÍ V ČESKÉ REPUBLICE

Česká republika produkuje významné množství odpadu. Statistiky hovoří o desítkách milionů tun ročně. Současně roste tlak na posilování třídění a recyklace, včetně biologicky rozložitelných složek. Podle národních i evropských cílů měl podíl recyklace komunálního odpadu dosáhnout 60 % do roku 2025 a 65 až 70 % v letech následujících.

Infrastruktura kompostování je v ČR relativně dobře rozvinutá. Podle odborných mapování existuje přibližně **585 kompostovacích zařízení**, a z toho více než **500 aktivních kompostáren** rozprostřených po celé republice.

Kompostárny představují nezbytnou součást systému nakládání s bioodpady. Zpracovávají zahradní a komunální bioodpad, ale i další organické materiály, a produkují certifikované komposty využitelné zejména v zemědělství, zahradnictví a při rekultivacích půdy.

I přes relativně hustou síť kompostáren čelí tento sektor několika problémům:

- nedostatečnému **třídění** bioodpadu u zdroje,
- **kontaminaci** bioodpadu (plasty apod.),
- nižší **poptávce** po kompostu v některých regionech,
- anebo **konkurenci** jiných způsobů využití odpadu (např. energetického využití).

Hlavním cílem je tedy posilování odděleného sběru bioodpadu a jeho maximální využití v kompostování nebo v bioplynových stanicích.

ZAHRANIČNÍ PRAXE A TRENDY

Statistiky ukazují, že v rámci EU existují výrazné rozdíly mezi jednotlivými státy. Například Německo, Rakousko či Slovinsko dosahují více než 60% míry recyklace bioodpadů (včetně kompostování), zatímco Česká republika se pohybuje kolem 40–45 % (včetně kompostování a materiálové recyklace).

Státy s pokročilou úrovní zpracování bioodpadu spojuje dlouhodobě zavedený oddělený sběr bioodpadu, osvěta obyvatel, rozvinuté trhy s kompostem a digestátem, ale i kvalitní certifikační systémy kompostů.

Foto z prvního ročníku Nakopej si pytel! na kompostárně ve Zdibech (zdroj: Archiv CZ Biom)

V Evropě i ve světě lze potom identifikovat několik klíčových trendů:

- **Rozvoj moderních technologií** – např. uzavřené kompostovací systémy, aerované zakládky či automatizace procesů.
- **Integraci s anaerobní digescí** – kombinace výroby bioplynu a následného kompostování digestátu.
- **Důraz na kvalitu výstupu** – standardy pro hygienizaci, obsah živin a minimalizaci kontaminantů.
- **Podporu cirkulární ekonomiky** – využití kompostu jako náhrady průmyslových hnojiv a jako nástroje pro zlepšování půdní struktury.

V některých zemích (jako je Německo, Rakousko nebo Francie) je silně rozvinuté **komunitní kompostování, školní a vzdělávací programy nebo door-to-door sběr bioodpadu**, což výrazně zvyšuje kvalitu vytříděného materiálu i důvěru veřejnosti v celý systém.

CZ BIOM PROPAGUJE KOMPOSTÁŘE, A PROTO JSTE SI I LETOS MOHLI „NAKOPAT PYTEL“

V letošním roce jsme uspořádali již 6. ročník osvětové výzvy „Nakopej si pytel!“, která probíhá v rámci Mezinárodního týdne kompostování. Letos tomu tak bylo od 3. do 9. května 2026.

Biofiltr u kompostovacích boxů (zdroj: Archiv CZ Biom)

Návštěvníci si mohli odnést nejen pytel kvalitního kompostu zdarma, ale také na vlastní oči viděli, jak se bioodpad stává součástí oběhového hospodářství. Celá akce se konala pod záštitou Ministerstva životního prostředí.

Mezinárodní týden kompostování představuje významný nástroj k popularizaci kompostování v celosvětovém měřítku. Jeho hlavním cílem je zvýšit povědomí o významu třídění bioodpadu a ukázat, že kompostárny jsou moderní zařízení, klíčová pro fungování cirkulární ekonomiky.

ZÁVĚREM

Kompostování v České republice představuje stabilní a postupně se rozvíjející sektor odpadového hospodářství s relativně dobře vybudovanou infrastrukturou. Klíčovou výzvou do budoucna je zejména zvýšení kvality a množství odděleně sbíraného bioodpadu a posílení odbytu kompostu.

Zkušenosti ze zahraničí ukazují, že zásadní roli hraje kombinace legislativních nástrojů, technického rozvoje a intenzivní osvěty veřejnosti. Právě aktivity typu „Nakopej si pytel!“ představují důležitý krok k většímu zapojení obyvatel a posílení principů cirkulární ekonomiky v praxi.

-kš-

Článek byl publikován v časopisu Odpadové fórum 7-8 2026.

Bioodpad není odpad. Pro obce je klíčové zjednodušit lidem třídění

Až 35 procent obsahu černých popelnic v obcích tvoří bioodpad. Klára Šestáková, vedoucí sekce bioodpady a kompostování z CZ Biom vysvětluje, proč obce potřebují sběr přímo od domů, osvětu i modernější pravidla pro gastroodpad.

Kdo všechno má dnes v České republice povinnost řešit nakládání s bioodpady? Týká se to bez výjimky všech měst a obcí, nebo mají malé obce nějaké úlevy?

Povinné nakládání s bioodpady se dnes týká všech obcí a měst u nás. Obce musí zajistit možnost odděleného sběru biologicky rozložitelného odpadu a od roku 2019 také celoroční místo pro odkládání zeleného odpadu, jako je tráva, listí nebo větve.

Zákon obecně nerozlišuje mezi velkými a malými obcemi, takže ani malé obce nemají z této povinnosti výjimku. Mohou ale zvolit způsob, který nejlépe odpovídá jejich podmínkám, například sběr prostřednictvím kompostérů, sběrného místa nebo pravidelného svozu bioodpadu.

Jak si české obce aktuálně stojí v plnění cílů pro třídění odpadu? Je zavedený systém sběru bioodpadu dostačující, nebo spíše plníme povinnost „na papíře“?

Systém sběru bioodpadu je dnes ve většině českých obcí zavedený a základní zákonné požadavky obce plní. Z praxe ale víme, že mezi jednotlivými obcemi jsou stále velké rozdíly. Někde se daří bioodpad efektivně třídit a využívat, jinde je systém spíše formálně nastavený a občané ho nevyužívají naplno.

Právě bioodpad přitom představuje významnou část komunálního odpadu. Průzkumy ukazují, že ve směsných nádobách je stále až 35 % biologicky rozložitelných odpadů, takže bez jeho důsledného třídění bude obtížné plnit stále přísnější recyklační cíle. Za mě je proto důležité zaměřit se nejen na splnění povinností, ale hlavně na to, aby systém fungoval v praxi a byl pro občany co nejjednodušší.

Více než 35 % bioodpadu ve směsném komunálním odpadu je poměrně vysoké číslo. V čem je to podle Vás největší problém a proč se nedaří podíl snížit?

Podle mě není hlavním problémem například nedostatek nádob nebo svozových systémů, protože ty už jsou ve většině obcí k dispozici. Mnohem větší výzvou je změna návyků obyvatel a jejich motivace bioodpad skutečně třídit.

Řada lidí stále vyhazuje zbytky jídla nebo kuchyňský bioodpad do směsné popelnice jednoduše proto, že je to pohodlnější. Pokud chceme podíl bioodpadu ve směsném odpadu snížit, musíme vedle infrastruktury více pracovat také s osvětou, motivací a jednoduchostí celého systému pro občany.

Často se mluví o takzvaném systému door-to-door (sběr přímo od domu). Je právě toto podle Vás cesta, jak lidi motivovat, aby bioodpad neházeli do černé popelnice?

Systém door-to-door je za mě jedním z nejúčinnějších nástrojů. Pokud mají lidé hnědou nádobu přímo u domu, je pro ně třídění jednodušší a pohodlnější, a proto ho také více využívají.

Zároveň je potřeba si uvědomit, že bioodpad patří k nejtěžším složkám komunálního odpadu. Když se ho podaří vytřídit přímo u zdroje, výrazně se sníží hmotnost směsného komunálního odpadu, což obcím pomáhá kromě plnění recyklačních cílů také snižovat náklady na jeho další zpracování. Door-to-door systém ale funguje nejlépe, když je doplněn kvalitní komunikací a osvětou, aby občané věděli, proč má třídění bioodpadu smysl.

Co všechno moderní kompostárny dokážou zpracovat?

Veřejnost si často spojuje bioodpad hlavně s trávou, listím nebo větvemi, ale možnosti moderních kompostáren jsou mnohem širší. U nás lze běžně zpracovávat například zbytky ovoce a zeleniny, kávovou sedlinu, čajové sáčky nebo další rostlinné kuchyňské odpady.

V sousedním Rakousku je běžnou praxí zpracovávat v kompostárnách i gastroodpad a zbytky z kuchyní. Proč to v Česku ještě není standardem a co nám brání jít stejnou cestou?

V Rakousku je zpracování kuchyňských zbytků z domácností, gastroodpadu, v kompostárnách zavedenou součástí systému, zatímco u nás je hlavní překážkou především nastavení legislativy. Moderní technologie přitom dnes dokážou takový materiál bezpečně a hygienicky upravit. Rozdíl tedy není ani tak v technických možnostech, jako spíše v nastavených pravidlech, která určují, jaké druhy biologických odpadů mohou do kompostáren vstupovat.

Za mě bychom se měli inspirovat zeměmi, jako je právě Rakousko nebo Slovensko, kde se daří využívat podstatně větší část kuchyňského bioodpadu. Zbytky jídel totiž tvoří významnou část bioodpadu, který dnes zbytečně končí ve směsném komunálním odpadu.

Veřejnost si často spojuje bioodpad hlavně s trávou, listím nebo větvemi, ale možnosti moderních kompostáren jsou mnohem širší. (zdroj: Archiv CZ Biom)

Pokud chceme dále zvyšovat míru třídění a efektivně využívat biologicky rozložitelné odpady, bude debata o úpravě legislativních podmínek dříve či později nevyhnutelná.

Pokud bychom naučili české kompostárny i občany lépe využívat gastroodpad, jaký přínos by to mělo pro českou půdu a zemědělství?
Získali bychom výrazně větší množství kvalitní organické hmoty pro výrobu kompostu. Ten vrací do půdy cenné živiny a organickou složku, která pomáhá zlepšovat její fyzikální vlastnosti, jako je například schopnost zadržovat vodu a samozřejmě také úrodnost. To je podle mě stále důležitější téma, protože česká půda dlouhodobě trpí úbytkem organické hmoty.

"Bioodpad přitom není odpad v pravém slova smyslu, ale cenný zdroj, který bychom měli vracet zpět do půdy, v rámci principů oběhového hospodářství."

Lepší využití bioodpadů by tak nepřineslo jen vyšší míru třídění a menší množství směsného odpadu, ale také více kvalitního hnojiva pro zemědělství, zahradnictví i městskou zeleň. Za mě je to jeden z nejlogičtějších způsobů, jak propojit odpadové hospodářství s péčí o půdu a krajinu.

Co do bioodpadu bezvýhradně nepatří? Jaké materiály znečišťují kompost nejčastěji a jaké škody dokáže způsobit třeba obyčejný igelitový pytlík?
Určitě sem nepatří plasty, kovy, sklo, textil ani další nerozložitelné materiály. Největší problém v praxi představují právě igelitové sáčky, plastové obaly nebo plastové květináče, které se do bioodpadu dostávají například z neznalosti nebo z nepozornosti.
Možná se to zdá jako drobnost, ale i jeden obyčejný igelitový pytlík dokáže znehodnotit významné množství bioodpadu a následně kompostu. Plast se během procesu kompostování nerozloží, musí se složitě dotřiďovat a bohužel žádná technologie není dokonalá.
Kvalita třídění je proto stejně důležitá, jako jeho množství. Můžeme vytřídit velké množství bioodpadu, ale pokud je znečištěný nevhodnými příměsemi, výrazně se snižuje jeho hodnota pro výrobu kvalitního kompostu. Klíčové je proto nejen motivovat občany k třídění, ale také jasně vysvětlovat, co do hnědé popelnice patří a co už ne.

Kvalita třídění je stejně důležitá, jako jeho množství. Můžeme vytřídit velké množství bioodpadu, ale pokud je znečištěný nevhodnými příměsemi, výrazně se snižuje jeho hodnota pro výrobu kvalitního kompostu (zdroj: Archiv CZ Biom)

Kompostárny umí zpracovat i kuchyňský odpad nebo zbytky živočišných produktů. Česká legislativa to ale zatím nedovoluje. (zdroj: Archiv CZ Biom)

Říkáte, že plasty mohou znehodnotit velké množství bioodpadu. Jak k tomu dochází?
Na to je celkem jednoduchá odpověď. Odstranit plasty z bioodpadu je velice složité a prakticky není možné toho docílit na 100 %. Navíc se plasty nerozkládají, ale mohou se rozpadat na mikročástice, tzv. mikroplasty, a jejich odstranění je již naprosto neproveditelné. Takový kompost se velmi těžko uplatňuje na trhu. Samozřejmě také stoupají náklady na jeho zpracování a čištění.

Jaká doporučení má tedy CZ Biom pro obce a města v oblasti osvěty? Jak efektivně vysvětlit obyvatelům, že kvalitně vytříděný bioodpad je cenná surovina, a ne jen bezcenný odpad?
V oblasti osvěty je nejdůležitější ukazovat přínosy třídění na praktických příkladech. Občané často nevědí, že z vytříděného bioodpadu vzniká kvalitní kompost, který se vrací zpět do půdy a pomáhá zlepšovat její úrodnost, strukturu i schopnost zadržovat vodu.
Obcím doporučujeme komunikovat srozumitelně a prakticky. Lidé by měli vědět nejen kam bioodpad patří, ale také co se s ním děje dál a jaký má třídění konkrétní přínos pro jejich obec i životní prostředí. Velmi dobře fungují ukázky kompostáren, informační kampaně, práce se školami nebo sdílení konkrétních výsledků, například o kolik se podařilo snížit množství směsného odpadu.

-on-

Jak jsem se přes noc stala kompostářkou

Kdyby mi někdo ještě před rokem řekl, že se kompostování stane tak důležitou součástí mé práce, vůbec by mě nenapadlo, kolik nového budu muset pochopit a naučit se. A přesto se to stalo. Prakticky přes noc jsem se stala kompostářkou.

Do světa kompostování jsem nevstupovala jako zkušená odbornice. Nejdřív přišel provoz a s ním potřeba velmi rychle pochopit, co se v něm vlastně děje.

Pracuji v odpadovém hospodářství a stejně jako v mnoha podobných provozech i u nás bioodpad zpočátku představoval především materiál, který bylo potřeba převzít, zpracovat a provozně zvládnout. Jenže čím více jsem se kompostování věnovala, tím více mi docházelo, že „nějak" rozhodně nestačí.

Kompostárna je zařízení, v němž se bioodpad zpracovává řízeným biologickým procesem. Kvalitní kompost proto nevzniká náhodou.

Aby mohl vzniknout, je potřeba celý proces sledovat, řídit a vytvářet pro něj správné podmínky.

KOMPOST POTŘEBUJE SPRÁVNÉ PODMÍNKY

Jedna z prvních věcí, které jsem pochopila, byla vlastně úplně jednoduchá myšlenka: „kompostování je živý proces a když mu nedáte správné podmínky, dá vám to velmi rychle najevo." Někdy teplotou. Někdy vlhkostí. Někdy konzistencí. A někdy také způsobem, který poznáte ještě dříve, než ke kompostu vůbec dojdete.

Najednou jsem začala řešit věci, o kterých jsem předtím vůbec nepřemýšlela, a všímat si toho, jak na sebe jednotlivé kroky celého procesu navazují.

A hlavně jsem zjistila, že univerzální návod neexistuje. Můžete si přečíst metodiky, absolvovat školení a poslouchat zkušenější kolegy. To všechno je důležité. Nakonec ale stejně stojíte před konkrétní situací, ovlivněnou materiálem, počasím i možnostmi provozu. A musíte se rozhodnout.

NA KOMPOSTOVÁNÍ NEMUSÍTE BÝT SAMI

Když se člověk ocitne v oboru, který je pro něj nový, je dobré si co nejdříve najít odbornou pomoc. A pokud je navíc přátelská, tím lépe. Mně se to podařilo prakticky hned.

Najednou jsem měla kolem sebe lidi, kterým jsem mohla zavolat, zeptat se, poradit se a někdy si také jen ověřit, jestli nad konkrétním problémem přemýšlím správně. A to je v provozu k nezaplacení. Je totiž velký rozdíl mezi tím přečíst si poučku v metodice, a tím mít vedle sebe někoho zkušeného, kdo vám vysvětlí, proč se něco děje právě ve vašem provozu a co s tím můžete udělat.

Postupně jsem navíc zjistila, že takové odborné zázemí pro mě není jen zdrojem informací. Z lidí, které jsem díky němu poznala, se stali přátelé. A možná právě to jsem na začátku čekala úplně nejméně. Čekala jsem bio-

Karolína Bezdíčková (zdroj: ODEKO s.r.o.)

odpad, techniku a provozní starosti. Nečekala jsem, že díky kompostu poznám tolik skvělých lidí.

Dnes bych proto každému, kdo s kompostováním začíná, doporučila jednu věc: nesnažte se všechno objevit sami. Vyhledejte si odborné asociace a lidi, kteří tomu rozumějí, mají zkušenosti z praxe a jsou ochotní je předávat dál. Ušetří vám spoustu slepých uliček. A možná z toho nakonec budou nejen odborné kontakty, ale i přátelství.

NEJLEPŠÍ ŠKOLA? PROVOZ

Čím déle v odpadovém hospodářství pracuji, tím víc věřím jedné věci: provoz vás naučí to, co vám žádná prezentace úplně předat nedokáže. Každá chyba je totiž vidět. A u kompostování často i cítit. Postupně jsem začala chápat, jak zásadní je už samotná příprava vstupního materiálu. Kvalitní kompost totiž nezačíná až při překopávání zakládky, ale mnohem dříve – u správně připraveného materiálu.

Právě proto jsme se začali více zabývat také technologií zpracování bioodpadu. Lepší nadrcení dřevní hmoty, její vhodná struktura a správné promíchání s ostatními materiály mají na celý další proces obrovský vliv.

Začala jsem si všímat toho, co z drtiče skutečně vychází: jakou má materiál strukturu, jak se bude míchat, jak bude zakládka dýchat a co se s materiálem bude dít za několik týdnů. A tehdy jsem si uvědomila, že už asi opravdu začínám být kompostářka.

Kompostárna je zařízení, v němž se bioodpad zpracovává řízeným biologickým procesem. (zdroj: ODEKO s.r.o.)

Z ODPADU SE STÁVÁ VÝROBEK

Na kompostování mě dnes nejvíce baví právě ta proměna. Na začátku máte posekanou trávu, větve, listí a další biologicky rozložitelný materiál. Je evidován jako odpad pod příslušným katalogovým číslem a musí se s ním nakládat v souladu se zákonem o odpadech. Na konci ale může vzniknout něco, co má skutečnou hodnotu: kvalitní kompost. Materiál, který může vrátit organickou hmotu zpět do půdy.

A právě to podle mě mění pohled na celé odpadové hospodářství. Přestáváte přemýšlet pouze o tom, kam odpad odvézt, a začnete řešit, co z něj lze vytvořit. To je obrovský rozdíl.

A KDO TO VŠECHNO KOUPÍ?

Když jsme se pustili do první větší výroby kompostu, vyrobili jsme ho tolik, že jsem se začala vážně bát, jestli ho vůbec dokážeme prodat.

Dívat se na hromadu krásného hotového kompostu je totiž jedna věc. Dívat se na ni a současně přemýšlet: „A kdo si tohle všechno koupí?“ je věc druhá.

Nakonec se ale potvrdilo něco, čemu docela věřím: všechno jde, když se chce.

KOMPOST JSME PRODALI ÚPLNĚ VŠECHEN

A množné číslo používám záměrně – zásluhy nechci připisovat jen sobě. Byl to výsledek práce lidí v provozu, komunikace se zákazníky a možná také nadšení, které jsme kolem kompostu dokázali vytvořit.

Možná v tom měla prsty reklama v rádiu. Možná svou roli sehrála i komunita kolem platformy CZ Biom – přesněji kolegové kompostáři, kteří se rádi pochlubí, kolik toho vyrobili a samozřejmě také kolik toho prodali. Přiznávám, že taková zdravá kompostářská soutěživost je docela nakažlivá. Skvělou zkušeností byla také akce „Nakopej si pytel“, v rámci které jsme mohli nabídnout náš kompost zdarma. Přivedla k nám mnoho nových zákazníků a ukázala mi, že i taková akce může pomoci kompost dostat mezi lidi.

A možná za úspěchem stojí něco úplně jiného: láska k celému procesu.

Protože když vás začne bavit nejen výsledný kompost, ale i celá cesta od převzetí bioodpadu až po okamžik, kdy si hotový kompost odváží zákazník, začnete o něm mluvit jinak. S nadšením. A nadšení se, stejně jako dobrý kompost, docela dobře šíří.

Provoz vás naučí to, co vám prezentace předat nedokáže. (zdroj: ODEKO s.r.o.)

Na začátku máte biologicky rozložitelný materiál s katalogovým číslem odpadu. Na konci vzniká materiál, který zlepšuje vlastnosti půdy. (zdroj: ODEKO s.r.o.)

Možná za úspěchem stojí něco úplně jiného: láska k celému procesu. (zdroj: ODEKO s.r.o.)

TECHNIKA SAMA KOMPOST NEUDĚLÁ

Postupem času jsem také zjistila, jak snadné je podlehnout představě, že problém vyřeší nový stroj. Nevyřeší.
Dobrá technika vám může zásadně pomoci. Může zlepšit přípravu materiálu, urychlit práci a umožnit lépe řídit celý proces. Ale ani ten nejlepší stroj za vás nerozhodne, co materiál v danou chvíli potřebuje. A už vůbec za vás nepřevezme odpovědnost za výsledný kompost.
Kompostování je podle mě kombinací technologie, zkušenosti, pozorování a obyčejného selského rozumu. A člověk se učí pořád. Já rozhodně ano.

OD „MUSÍME ZPRACOVAT BIOODPAD“ K „CHCEME DĚLAT DOBRÝ KOMPOST“

Na začátku byla otázka: Jak zvládneme zpracovat množství bioodpadu, které k nám přichází? Dnes si mnohem častěji kladu jinou: Jak z něj uděláme co nejlepší kompost? Zní to jako malý rozdíl ve formulaci, ale ve skutečnosti mění pohled na celý provoz. Už nejde jen o to

Dobrý kompost se učím dělat postupně, zakládku po zakládce. (zdroj: ODEKO s.r.o.)

bioodpad zvládnout, ale vědomě vést celý proces k co nejlepšímu výsledku.
A také začnete být mnohem kritičtější sami k sobě. Protože když jednou zjistíte, že něco může fungovat lépe, těžko se potom spokojíte s větou: „Vždycky jsme to tak dělali.“

ZAKLÁDKU PO ZAKLÁDCE

I po roce mám pocit, že se kompostování stále učím. Čím více toho člověk ví, tím více si uvědomuje, kolik se toho ještě může naučit. A právě to mě na této práci baví.
Je praktická, její výsledek je vidět a můžete ho vzít do ruky. Především ale dává smysl. Z materiálu, který byl ještě před několika měsíci odpadem, vzniká něco, co se může vrátit zpět do půdy.
Kompostářkou jsem se možná stala přes noc. Dobrý kompost se ale učím dělat postupně – zakládku po zakládce.

Ing. Karolína Bezdíčková,
jednatelka společnosti ODEKO s.r.o.,
svozové společnosti působící
ve východních Čechách

LEGISLATIVA A STATISTIKY

Bioodpady v Česku: co ukládá zákon, co ukazují čísla a kde jsou rezervy

Bioodpad z domácností, zahrad a veřejné zeleně je surovina. Vytříděný se může vrátit do půdy jako kompost nebo posloužit k výrobě bioplynu. Když skončí ve směsném odpadu, obec za něj platí a organická hmota se nenávratně ztrácí.

LEGISLATIVNÍ RÁMEC

Na úrovni EU platí rámcová směrnice o odpadech 2008/98/ES ve znění směrnice 2018/851. Od 31. prosince 2023 musí být bioodpad buď zpracován u zdroje (domácí či komunitní kompostování), nebo sbírán odděleně a nesměšován s jiným odpadem.
Směrnice stanovuje cíle recyklace komunálního odpadu:

- 55 % v roce 2025,
- 60 % v roce 2030
- a 65 % v roce 2035.

Od roku 2027 se bioodpad do recyklace započítá, jen pokud byl sebrán odděleně nebo vytříděn u zdroje. Výstup z úpravy směsného odpadu se tedy počítat nebude. V roce 2025 přibyla směrnice (EU) 2025/1892 s cílem snížit do konce roku 2030 potravinový odpad o 10 % ve výrobě a zpracování a o 30 % na obyvatele v obchodech, stravování a domácnostech, a to oproti průměru let 2021–2023. Česko ji musí převzít do 17. června 2027. V Česku je základem zákon č. 541/2020 Sb., o odpadech. Jeho § 59 spolu s § 34 vyhlášky č. 273/2021 Sb. ukládá obcím zajistit celoročně místa pro oddělené soustřeďování bioodpadu, alespoň rostlinného původu. Povinnost lze splnit i komunitním kompostováním. Evropská směrnice přitom míří na veškerý bioodpad včetně kuchyňského. Český zákon sběr kuchyňského odpadu obcím výslovně neukládá, Ministerstvo životního prostředí (MŽP) k němu ale v roce 2022 vydalo metodický návod.
Silným ekonomickým nástrojem je poplatek za skládkování (Graf 1): u využitelných odpadů roste z 800 Kč/t v roce 2021 na 1 850 Kč/t v roce 2029 a od roku 2030 je jejich skládkování zakázáno. Nižší sazbu poplatku (tzv. třídicí slevu) mohou obce uplatnit jen do limitu na obyvatele, který klesá z 200 kg v roce 2021 na 120 kg v roce 2029. Každá tuna bioodpadu, která zůstane v popelnici se směsným odpadem, tak obec stojí stále víc.
Směr na další roky udává Plán odpadového hospodářství ČR 2025–2035, který vláda schválila v červenci 2025. Plán s bioodpadem počítá jako s cennou surovinou, která by neměla končit ve směsném odpadu.

CO UKAZUJÍ ČÍSLA

V roce 2023 vzniklo v Česku 5,8 milionu tun komunálního odpadu, tedy 537 kg na obyvatele. Recyklovalo se 43 %, energeticky bylo využito 14 % a na skládky putovalo 42 % (z dat MŽP). Do cíle 55 % pro rok 2025 tak chybělo zhruba 12 procentních bodů.
Podle Eurostatu se v Česku v roce 2014 kompostovalo nebo zpracovalo v bioplynových stanicích 9 kg komunálního odpadu na obyvatele, v roce 2023 to bylo už 81 kg (Graf 2). V roce 2017 se ovšem v Česku změnila metodika výpočtu, a tak hodnoty před tímto rokem a po něm proto nejsou plně srovnatelné. Průměr EU byl v roce 2023 celých 96 kg

na obyvatele. V posledních letech se růst v Česku zpomalil a mezi lety 2022 a 2023 množství mírně kleslo.

Zlepšení je vidět i v rozborech směsného komunálního odpadu, které pravidelně provádí EKO-KOM. Podíl bioodpadu v něm klesl z 27,2 % hmotnosti v roce 2022 na 22,0 % v roce 2024. Bioodpad ale stále tvoří pětinu hmotnosti toho, co obce svážejí jako směsný odpad. Další drobné zbytky bioodpadu končí v jemné frakci pod 40 mm, kterou rozbory vykazují zvlášť.

KDE MÁME REZERVY

Samotná hustá síť nádob nemusí stačit, jak ukazuje příklad města s přibližně 10 tisíci obyvateli, které má třídění bioodpadu nastavené téměř v maximálním rozsahu: nádoby u rodinných domů, bioodpad ve většině sběrných hnízd na sídlištích, sběrná místa i sezónní svoz zahradního odpadu. Rozbor směsného odpadu přesto ukázal zhruba 28 % bioodpadu. Jedním z důvodů je, že bioodpad má vysokou hmotnost při malém objemu. Slupka nebo kus zkaženého ovoce v koši se zdá nepodstatná, ale ve vážení se projeví výrazně.

Funkčnost systému proto nelze posoudit bez rozboru směsného odpadu přímo v obci, pro který MŽP vydalo metodiku. Na výsledky pak mají navazovat opatření. V praxi se jako velmi účinný ukazuje tzv. doorstepping: proškolení pracovníci zkontrolují nádoby na směsný odpad, vloží do nich leták s vyznačením nalezených využitelných složek a kontrolu zopakují.

Pomáhají také kampaně kombinující více komunikačních kanálů a pravidelná ekologická výchova ve školách, protože děti přenášejí návyky do rodin. Ministerstvo životního prostředí k tomu vydalo Metodiku vzdělávání obyvatel pro obce v oblasti odpadového a oběhového hospodářství. Kvůli novým evropským cílům pro potravinový odpad se vyplatí věnovat v osvětě prostor i tomu, jak jeho vzniku předcházet.

Graf 1: Základní sazba poplatku za ukládání odpadů na skládku podle zákona o odpadech *(zdroj: Příloha č. 9 zákona č. 541/2020 Sb., o odpadech)*

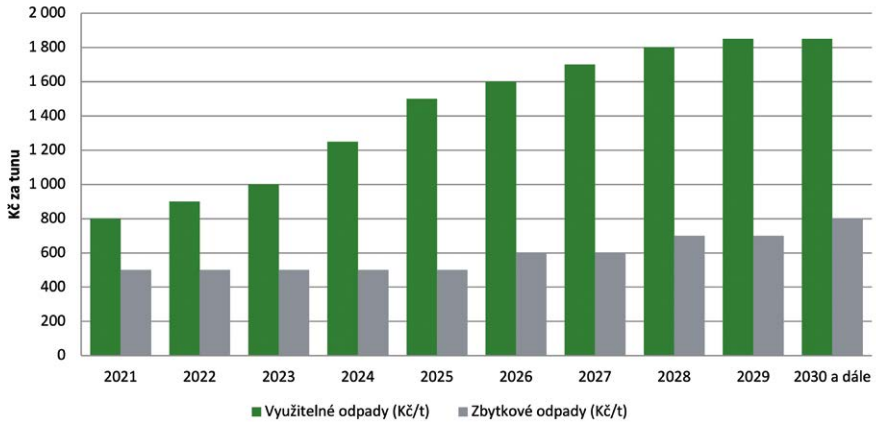

Graf 2: Komunální odpad zpracovaný kompostováním a digescí, Česko a EU-27 (kg na obyvatele) *(zdroj: Eurostat, env_wasmun (RCY_C_D), aktualizace 30. 3. 2026)*

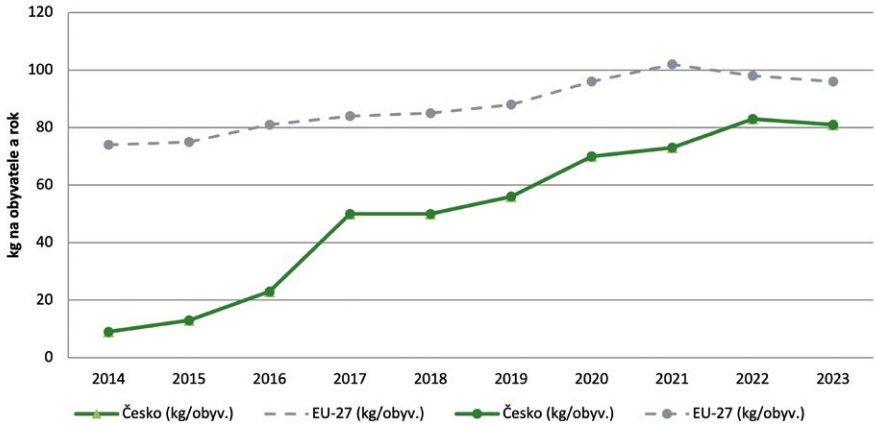

ZÁVĚREM

Zákon i rostoucí poplatek za skládkování tlačí obce k tomu, aby bioodpad ze směsného odpadu dostaly. Data ukazují zlepšení, bioodpad ale pořád tvoří nejméně pětinu hmotnosti směsného odpadu a růst kompostování se zpomalil.

Obce, svozové firmy, kompostárny a zemědělci by měli spolupracovat tak, aby se kompost vracel na pole v regionu. Kolik organické hmoty má okolní půda k dispozici, se hodí posoudit i v obecních plánech adaptace na změnu klimatu.

-jj-

Plán odpadového hospodářství ČR 2025–2035 počítá s bioodpadem jako s cennou surovinou, která by neměla končit ve směsném odpadu. (zdroj: Archiv CZ Biom)

Význam kompostů z pohledu hnojení a protierozní ochrany půdy

Palčivým tématem dnešních dní je zachování úrodnosti a stability půdního prostředí v podmínkách agronomického sucha. Je zřejmé, že pouze zdravá půda podpořená vhodnými agrotechnickými zásahy dokáže odolat výkyvům souvisejícím s aktuálními klimatickými jevy. Zároveň však musí zemědělec reagovat na vývoj politicko-ekonomických trendů, které mu do značné míry určují směr a podmínky jeho hospodaření. Proto je dnes více než dříve důležité si uvědomit, že půda nás živí a podle toho bychom se k ní také měli chovat.

ZDRAVÍ PŮDY A ORGANICKÁ HMOTA

Jedním z největších rizik našich půd je celkové snížení kvality půdní organické hmoty. Mezi hlavní příčiny poklesu kvality půdní organické hmoty v České Republice patří: (i) pokles chovu hospodářských zvířat po roce 1989, (ii) odnos půdy a půdní organické hmoty vodní a větrnou erozí, (iii) narušení vláhových poměrů v krajině (odvodnění, delší periody sucha) vedou k rychlejší mineralizaci, (iv) intenzifikace zemědělské výroby a nevyvážené osevní postupy, především absence víceletých pícnin, a (vi) pěstování monokultur vedoucí k celkové únavě půdy.

Pro zachování zdraví půdy je zásadní zejména podpořit biologický rozklad půdní organické hmoty vedoucí k přeměně na humus. Pouze sekundární zdroje půdní organické hmoty, humusu, které prošly takzvaným „uchem jehly“, biotransformací půdními mikroorganismy, tvoří stabilní voděodolnou půdní strukturu (Obrázek 1). A pouze půdy s kvalitní půdní strukturou budou schopné odolat projevům agronomického sucha.

Pro efektivní přeměnu biologického materiálu (posklizňových zbytků, kompostů, separátů apod.) neboli zdrojů strukturálního C na humus je zásadní nejen dodržet poměr C:N. Záleží také na „jemnosti“ materiálu, stupni nadrcení, biologické přeměně v rámci kompostování apod.

V případě, že tyto podmínky nedodržíme, jediné co do půdy přidáváme jsou zuhelnatělé posklizňové zbytky (Obrázek 2), které nejsou biologicky rozložitelné a netvoří stabilní půdní strukturu.

KVALITA ZDROJŮ ORGANICKÉ HMOTY JE ZÁSADNÍ

K optimální produkci kvalitního humusu je proto potřeba racionálně hospodařit s kvalitními zdroji organické hmoty a podporovat činnost mikroorganismů k její přeměně na humus. Jedním z takových zdrojů je kvalitní vyzrálý kompost. Zásadním problémem pro reálné masivní využití kompostů je však vzdálenost a kvalita kompostovaného materiálu (Obrázek 3).

V rámci obecních kompostáren hrozí kontaminace půdy především zdroji mikroplastů. Cestou je sběr biologického materiálu přímo zemědělskými subjekty, které řeší kvalitu vstupních surovin. V případě výskytu kontaminace je důležité, aby existovala součinnost mezi obcí a zemědělcem. Obec by měla mít kontrolu nad zdroji vstupních surovin (BRO - biologicky rozložitelný odpad/ BRKO - biologicky rozložitelný komunální odpad) a případné vícenáklady zemědělci uhradit.

Z výživového hlediska je kompost nenahraditelný zejména jako zdroj organických forem fosforu, které jsou pro rostliny postupně přístupné a pozvolna uvolnitelné. Aplikací pouze minerálních forem fosforu (obsažených v průmyslových hnojivech) nedochází k výživě rostlin. Minerální fosfor se

Obrázek 1: Zjednodušené schéma biotransformace zdrojů organické hmoty *(zdroj: Ondřej Holubík – vytvořeno pomocí AI)*

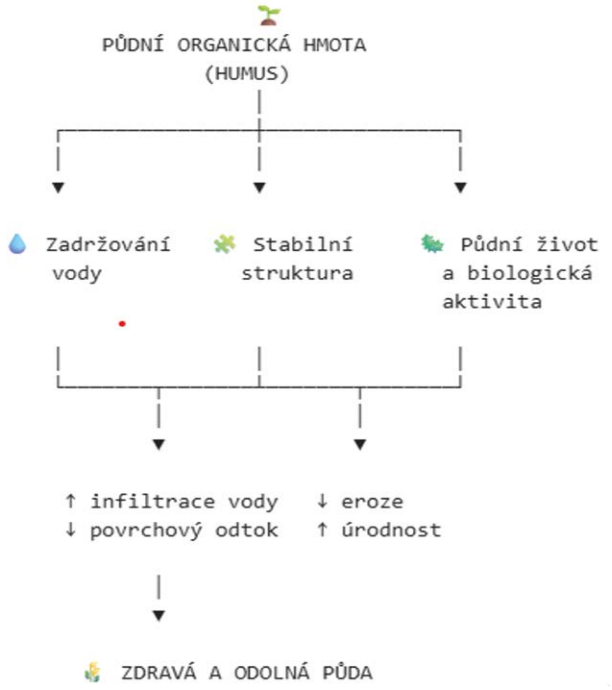

Obrázek 2: Mineralizace zdrojů organické hmoty *(foto: Ondřej Holubík)*

Obrázek 3: Produkce a využití kompostů ***(zdroj: Ondřej Holubík – vytvořeno pomocí AI)***

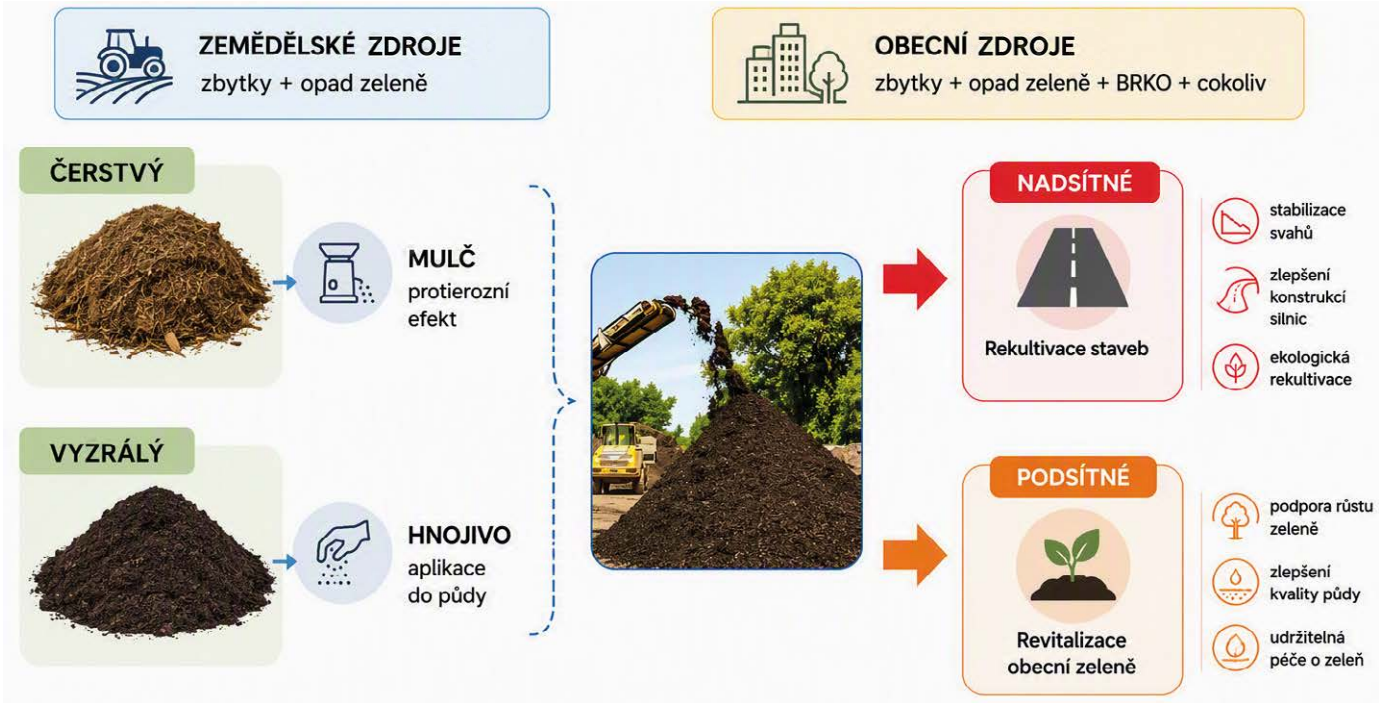

vlivem různých fixačních mechanismů v půdách s neutrální až alkalickou půdní reakcí tzv. „zvrhává“. Minerální forma fosforečnanu reaguje s volným Ca a váže se ve formě dikalciumfosfátu ($CaHPO_4$), který může reagovat s dalším Ca z výměnného sorpčního komplexu až na nerozpustný trikalciumfosfát ($Ca_3(PO_4)_2$), který je již pro rostliny nedostupný.

„Uplatnění kompostů, jakožto vysoce hodnotného organického materiálu, který je zdrojem živin s významným kombinovaným protierozním a vláhovým efektem, je pro naše přežití v měnícím se klimatu zcela zásadní, ne-li esenciální.“

POLNÍ TESTOVÁNÍ

Pozitivní protierozní a hnojivé účinky kompostů byly testovány při pokusech se simulátorem deště (Obrázek 4) na experimentální ploše Třebsín VÚMOP. Variantní pokus byl zřízen na parcelách o rozměrech 35 m^2.

Cílem bylo porovnat odlišné chování kompostovaných materiálů, minerálních hnojiv a kontroly z hlediska erozních smyvů, vyplavování živin do povrchových a podpovrchových (lyzimetrických) vod. Kvalita podzemní vody byla monitorována pasivním lyzimetrickým systémem (Obrázek 5).

VÝSLEDKY SROVNÁNÍ PROTIEROZNÍHO A HNOJIVÉHO ÚČINKU KOMPOSTU A MINERÁLNÍHO HNOJIVA

Cílem experimentu bylo porovnat 2 varianty s obdobnými dávkami N (80 kg/ha), a to hnojení kompostem a NPK (průmyslové minerální hnojivo – dusík, fosfor, draslík). Experiment simuluje běžnou podzimní dávku kompostu 30 tun/ha. Komposty a NPK byly zapraveny pomocí rotavátoru do zdiskované plochy a došlo k osetí kulturou ozimého žita (Secale cereale L.). Výnosové parametry, odnos půdy a živin ze simulovaných srážek a z měření lyzimetrických vod ukazuje obrázek 6.

Ztráta půdy ze dvou po sobě jdoucích simulovaných srážek s intenzitou 1 mm/1 min. s úhrnem 20 mm na porostu žita s krycí schopností cca 50 % ukazuje značné rozdíly v chování připravených materiálů.

Obrázek 4: Měření simulátorem deště ***(foto: Ondřej Holubík)***

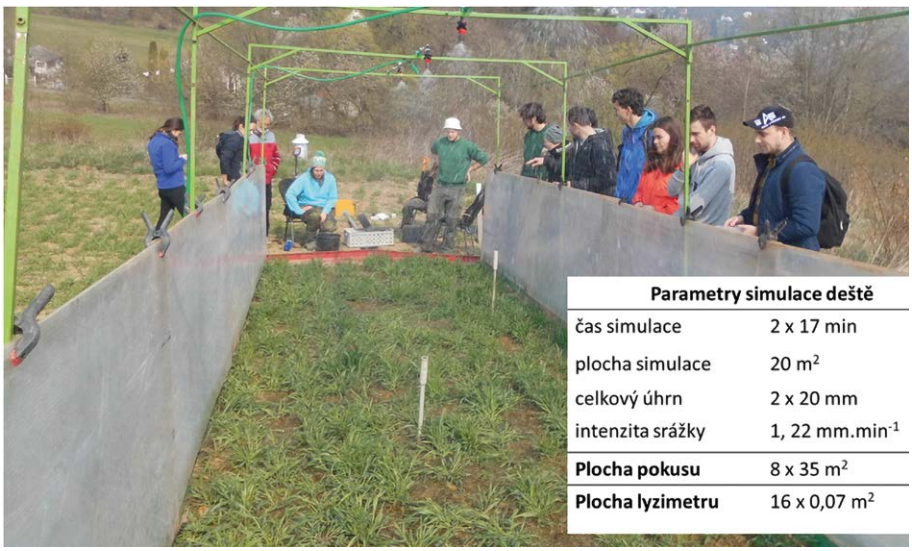

Parametry simulace deště	
čas simulace	2 x 17 min
plocha simulace	20 m^2
celkový úhrn	2 x 20 mm
intenzita srážky	1, 22 $mm.min^{-1}$
Plocha pokusu	8 x 35 m^2
Plocha lyzimetru	16 x 0,07 m^2

Obrázek 5: Odběr lyzimetrických vod ***(foto: Ondřej Holubík)***

Obrázek 6: Výsledky testování odnosu půdy a ztráty živin při simulovaných srážkách *(zdroj: Ondřej Holubík – vytvořeno pomocí AI)*

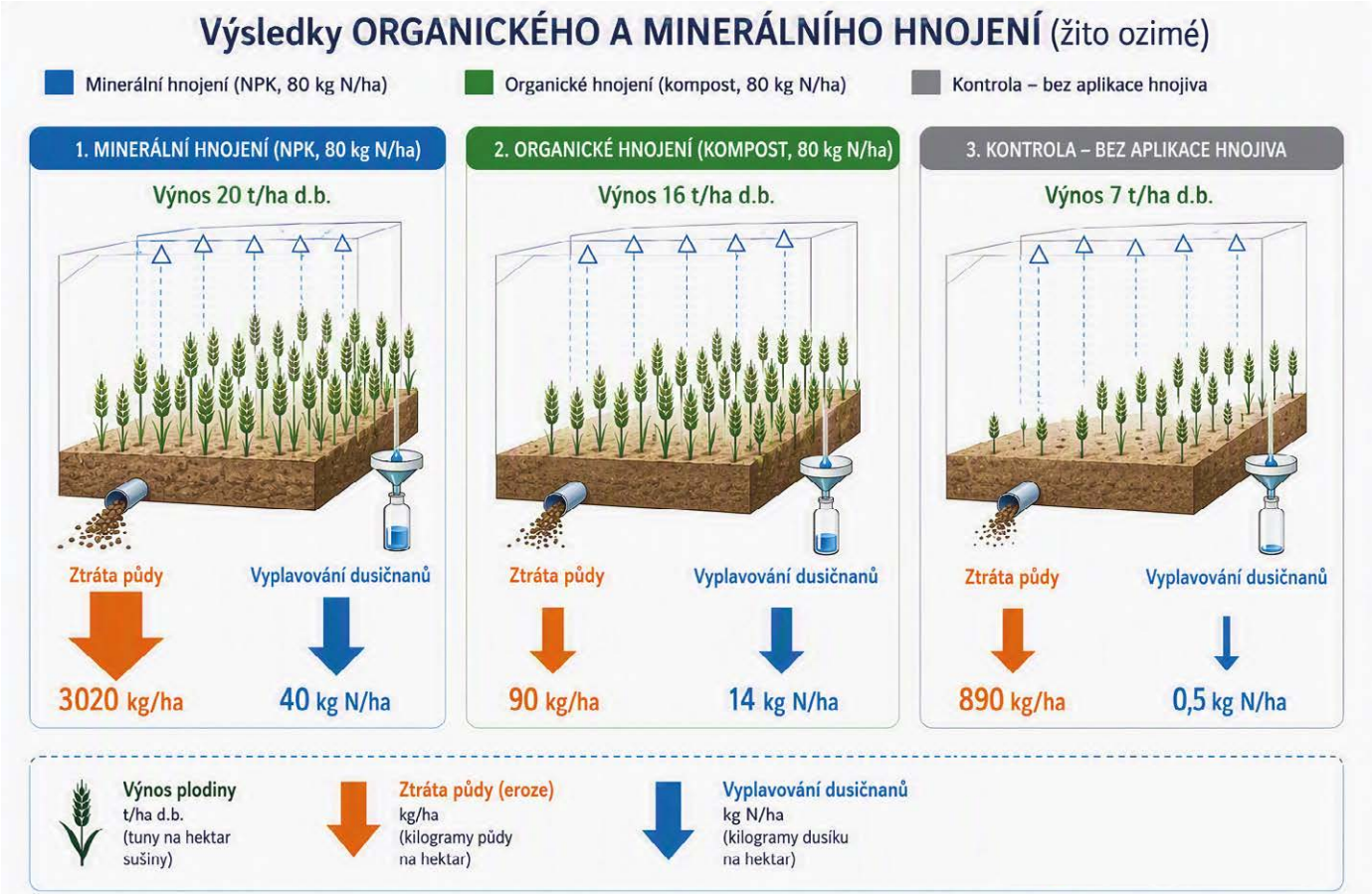

Ztráta půdy u varianty s NPK dosahuje 3 tun/ha. Odnos půdy vůči kontrole je 3-4 násobný. Ztráta organické hmoty dosahuje ve variantě s NPK až 30 kg C/ha, což může znamenat ztrátu až 52 kg z hektaru humusu. Naproti tomu odnos půdy u varianty s povrchovou aplikací kompostu je prakticky nulový (< 0,1 t/ha). Vysoký podíl nerozložených zbytků v kompostu brání erozi půdy. Kompost funguje jako mulč. Zároveň ale varianty s kompostem vykazují nižší výnosy vůči aplikaci NPK. Hnojivý efekt kompostu významně limituje fakt, že kompost nebyl před aplikací řádně nadrcen ani zapraven do půdy.

Zajímavé bylo, že u kontrolní varianty bez aplikace hnojiv, došlo k výrazně nižší ztrátě půdy a rozplavených živin než u varianty s NPK. Tyto výsledky naznačují, že aplikace relativně vysoké dávky NPK mohla způsobit rozpad půdní struktury, což akcelerovalo povrchový odtok. Z výsledků sledování rozplavení živin do lyzimetrických vod je patrné, že při aplikaci NPK může vlivem ať již přirozených, nebo simulovaných srážek dojít k rozplavení až poloviny aplikované dávky N do podpovrchových vod. Lze předpokládat, že organicky vázané zdroje N v kompostu budou při dobré biotransformaci využity v následném osevním sledu.

ZHODNOCENÍ

Kompost působí po aplikaci na půdu jako mulč a jemné částice dosud nerozložené organické hmoty kryjí povrch půdy a brání tak odnosu půdy vodní erozí. Proto lze doporučit nejen uplatnění kvalitních vyzrálých kompostů k výživě rostlin, ale také při možném výskytu přívalové srážky využít zdroje kompostu bez zapravení jako „mulč“ k ochraně povrchu půdy.

-oh-

Výsledky vznikly za podpory řešení projektu TAČR – Program Epsilon: „Nové postupy úpravy a stabilizace čistírenských kalů z malých komunálních zdrojů“ [TH02030532].

Obrázek 7: Schéma vlivu ztráty organické hmoty na vlastnosti půdy ***(zdroj: Ondřej Holubík – vytvořeno pomocí AI)***

Ilustrační foto (zdroj: Archiv CZ Biom)

Národní plán obnovy podpořil 301 projektů po celé České republice

Přes 1,2 miliardy korun na zpracování bioodpadů a aplikaci kompostu na zemědělský půdní fond. Národní plán obnovy podpořil 301 projektů po celé České republice.

Ministerstvo životního prostředí prostřednictvím Státního fondu životního prostředí ČR (SFŽP ČR) podpořilo projekty zaměřené na rozvoj infrastruktury pro zpracování biologicky rozložitelných odpadů v rámci Výzvy č. 6/2023 Národního programu Životní prostředí financované z Národního plánu obnovy. Cílem programu bylo navýšení kapacit pro zpracování biologicky rozložitelných odpadů, podpora využívání kompostu na zemědělském půdním fondu (ZPF) a posílení principů oběhového hospodářství v České republice.

Výzva byla zaměřena na tři oblasti podpory. První podporovala pořízení techniky pro aplikaci kompostu na zemědělský půdní fond pro zemědělské podniky, druhá byla určena provozovatelům kompostáren a bioplynových stanic na techniku pro aplikaci kompostu, digestátu či fugátu a třetí podpořila výstavbu, modernizaci a rozšiřování kompostáren a dalších zařízení pro zpracování biologicky rozložitelných odpadů.

Celkem bylo podpořeno **301 projektů**, kterým byla vyplacena podpora ve výši **1,21 miliardy korun**. Největší objem prostředků směřoval do projektů zaměřených na výstavbu a modernizaci zařízení pro zpracování bioodpadů, kde bylo vyplaceno téměř **924 milionů korun na 162 projektů**. Na podporu techniky na aplikaci kompostu pro zemědělské podniky připadlo více než **215 milionů korun na 117 projektů** a na podporu aplikační techniky na ZPF pro provozovatele kompostáren a bioplynových stanic přibližně **73 milionů korun na 22 projektů**.

Investice přinesly významné zvýšení kapacit pro využití bioodpadů. Celkově byla vytvořena kapacita pro zpracování bioodpadů ve výši téměř **103 tisíc tun ročně** a kapacita pro aplikaci kompostu a digestátu na zemědělskou půdu **232 tisíc tun ročně**.

Nové kapacity umožní efektivnější zpracování biologicky rozložitelných komunálních odpadů, čistírenských kalů i digestátu z bioplynových stanic a zároveň podpoří návrat organické hmoty do zemědělské půdy formou kvalitních organických hnojiv.

PODPORA ZPRACOVÁNÍ BIOODPADŮ POKRAČUJE I NADÁLE

Zájemci o výstavbu a modernizaci zařízení na zpracování biologicky rozložitelných odpadů mohou i nadále využívat dotační podporu z evropských fondů. Aktuálně je v rámci Operačního programu Spravedlivá transformace otevřena Výzva č. OP ST 89/2025 zaměřená na podporu oběhového hospodářství v Ústeckém kraji, která podporuje výstavbu a modernizaci zařízení pro využití a zpracování biologicky rozložitelných odpadů i odpadových bioplynových stanic.

Výzva nabízí podporu až do výše **60 % způsobilých výdajů** a je určena obcím, dobrovolným svazkům obcí, krajům, veřejným institucím, výzkumným organizacím i podnikatelským subjektům. Celková alokace činí **100 milionů korun z prostředků Evropské unie**, přičemž jednotlivé projekty mohou získat podporu **od 3 do 40 milionů korun**. Příjem žádostí probíhá do **30. září 2026** a projekty mohou být realizovány až do konce roku 2028.

Podporována jsou zejména zařízení pro materiálové využití biologicky rozložitelných komunálních odpadů pod kata-

Graf: Podpořené projekty podle krajů ***(zdroj: Státní fond životního prostředí ČR, 2026)***

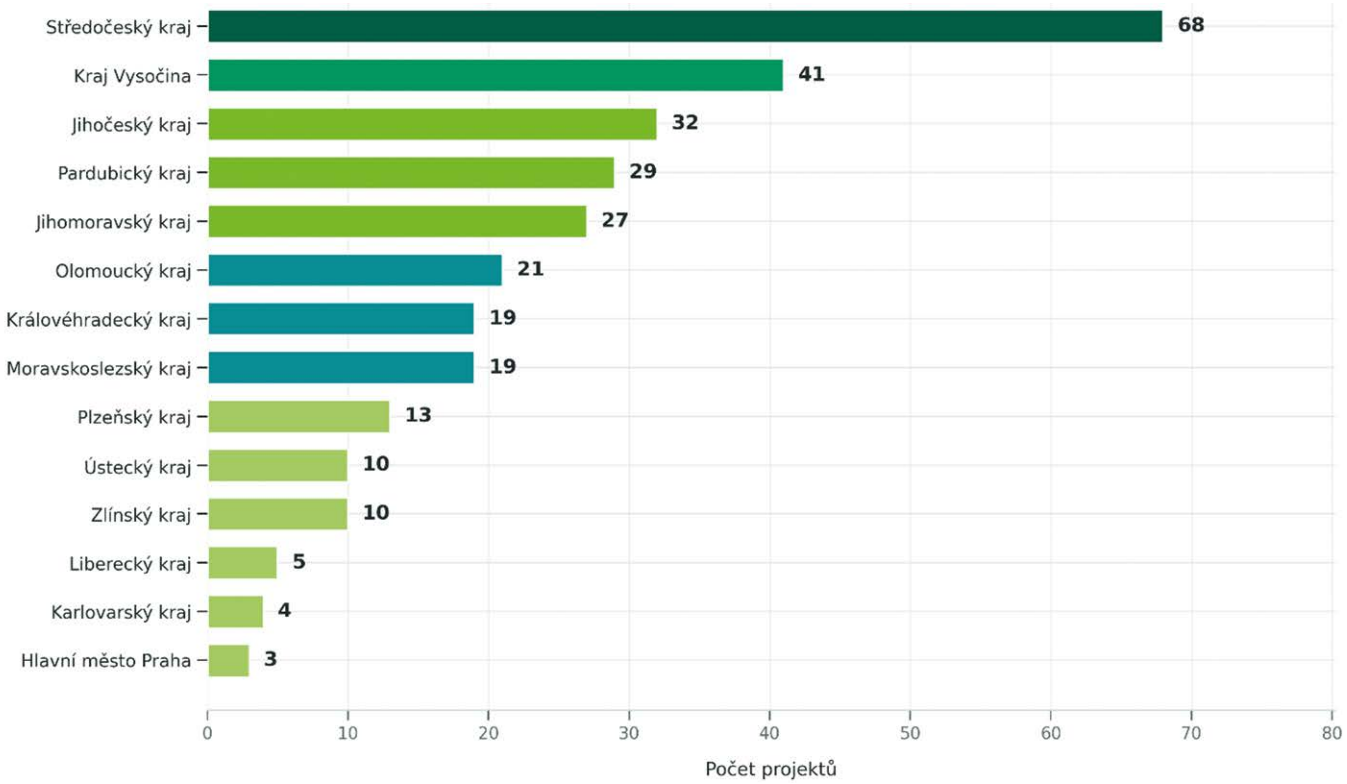

Kompostárna Litomyšl (zdroj: Archiv SFŽP ČR)

logovým číslem 20 02 01. Cílem je dále posilovat infrastrukturu pro nakládání s odpady v regionech postižených transformací energetiky a přispívat k přechodu na oběhové hospodářství.

Vedle dotačních výzev mohou žadatelé využít také nový finanční nástroj pro oběhové hospodářství v rámci **Výzvy č. 1/2025 FN**. Ten kombinuje dotační složku s finanční zárukou za komerční úvěr, která může krýt **50 % úvěru**. V oblasti bioodpadů je možné podpořit mimo jiné projekty kompostáren s dotační složkou až **10 % celkových způsobilých výdajů** a zárukou za úvěr; u projektů zaměřených na zpracování čistírenských kalů s navazující materiálovou koncovkou může dotační složka dosáhnout až **20 % celkových způsobilých výdajů** spolu se zárukou za úvěr. Projektové náměty je možné podávat do ledna 2027.

Výsledky Výzvy č. 6/2023 i navazující dotační příležitosti potvrzují, že oblast biologicky rozložitelných odpadů zůstává jednou z priorit environmentálních investic. Podpora směřuje nejen do výstavby a modernizace zařízení, ale také do technologií, které umožňují efektivní využití kompostu a dalších organických materiálů. Díky těmto investicím vznikají nové kapacity pro zpracování bioodpadů, snižuje se množství skládkovaných odpadů a současně se zvyšuje množství organické hmoty vracené zpět do půdy, což přispívá k její kvalitě, úrodnosti i odolnosti vůči dopadům klimatické změny.

-km-

MAPOVÉ PODKLADY

Mapa kompostáren v ČR

Z důvodu zlepšení odbytu vyrobeného kompostu byla v roce 2020 na internetových stránkách Výzkumného ústavu zemědělské techniky, v.v.i. (VÚZT) za podpory Ministerstva zemědělství ČR vytvořena specializovaná mapa s odborným obsahem s názvem „Mapa kompostáren v ČR“ (Obrázek 1). Mapa je propojena s databázovými listy jednotlivých kompostáren, které přináší celou řadu velice užitečných informací.

Mapa je významným nástrojem pro nakládání s biologicky rozložitelnými odpady, a to především pro:

1. producenty biologicky rozložitelných odpadů – obce.
2. zpracovatele biologicky rozložitelných odpadů – kompostáře.
3. uživatele kompostů, kterými jsou zejména zemědělské podniky, zahradnické firmy, občané apod.

Přináší cenné informace o reálné produkci kompostu v daném regionu (s ohledem na ekonomiku dopravy). Mapa je současně vhodným podkladem pro rozhodování státní správy, zejména při tvorbě dotačních programů. Data jsou každoročně aktualizována a doplňována a jsou dostupná na stránkách www.kompostyvcr.cz.

AKTUALIZACE V ROCE 2026

V roce 2026 proběhla aktualizace dat u kompostáren, v mapě již zavedených, metodou písemné opravy dodaných dotazníků jednotlivých kompostáren z minulých let (Obrázek 2). Dotazníky byly zástupcům kompostáren rozesílány elektronickou poštou a některé byly zpracovány během osobních návštěv přímo na provozovnách, kde byly získávány podklady pro odborné články. Ty byly publikovány v časopisu Komunální technika, do srpna 2026 jich autoři navštívili a popsali 133.

V roce 2026:

- byla aktualizována data o 32 kompostárnách,
- 162 kompostáren ukončilo provoz,
- 7 kompostáren nahlásilo přerušení provozu,
- 1 kompostárna odmítla data poskytnout.

Milan Herout – Odbor zemědělské techniky, CARC Praha, Petr Plíva

Dedikace

Některé informace, publikované v tomto článku, byly získány díky finanční podpoře MZe ČR v rámci institucionální podpory na dlouhodobý koncepční rozvoj RO0626, osvědčení č.j. MZE-65511/2021-18145.

Ilustrační foto (zdroj: Archiv CZ Biom)

Obrázek 1: Mapa kompostáren v ČR, náhled z webových stránek www.kompostyvcr.cz

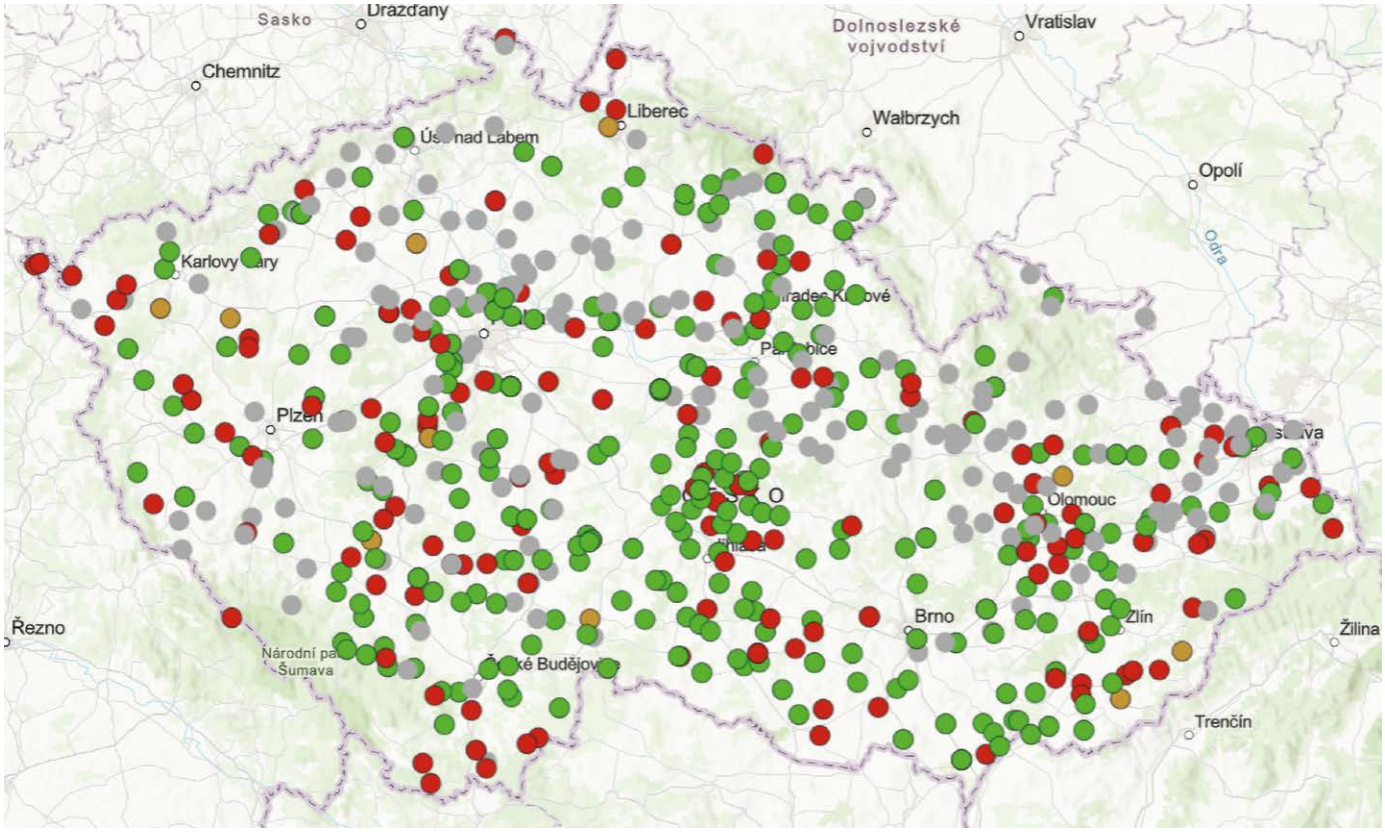

Obrázek 2: Vzorová forma dotazníku vyplněná Kompostárnou Musil

Data pro aktualizaci mapy kompostáren v ČR				33/26
	Rok aktualizace **2025**		Poř. číslo	16 / 25
Název kompostárny	**Jan Musil**			
IČZ	**CZB01337**			
Kraj	Jihomoravský			
Poloha kompostárny	GPS N (stupně, minuty, vteřiny) N 49°27'40.529"		GPS E (stupně, minuty, vteřiny) E16°34'29.078"	
Adresa místa provozu kompostárny	Krhov			
Kontaktní osoba kompostárny	jméno	Jan Musil + syn		
	telefon	602 126 984		
	e-mail	musil.jan1@seznam.cz		
	www	www.kompostarna-krhov.cz		
Provoz (nehodící se škrtněte)	celoroční		sezonní	
Kapacita kompostárny (dle provozního řádu)	t.rok^{-1}	~~4 800~~ 6000		
Množství zpracovávaných suroviny	%	BRKO - tříděný bioodpad rostlinného původu (ze zahrad, veřejné zeleně, domácností)	97 % 100%	
		BRKO - tříděný bioodpad z domácností a bioodpad živočišného původu (včetně tepelně upraveného bioodpadu z domácností)	/	
		BRKO z kuchyní a stravoven (školní jídelny, restaurace apod.)	/	
		čistírenské kaly z ČOV	/	
		zemědělská zbytková biomasa	/	
		jiné suroviny / bioodpady	3 %	
Celkové množství vyrobeného kompostu	t.rok^{-1}	4000		
Kompost registrovaný dle zákona č. 156/1998 o hnojivech (označení)		Kompost Pohodlí	evidenční číslo: R12010 registrační číslo: 5410	
Poznámky				
Vyplněním a podepsáním dotazníku souhlasím s uvedením informací v databázi		20.7.2026	podpis	

Kompostárna Musil (zdroj: Archiv Kompostárny)

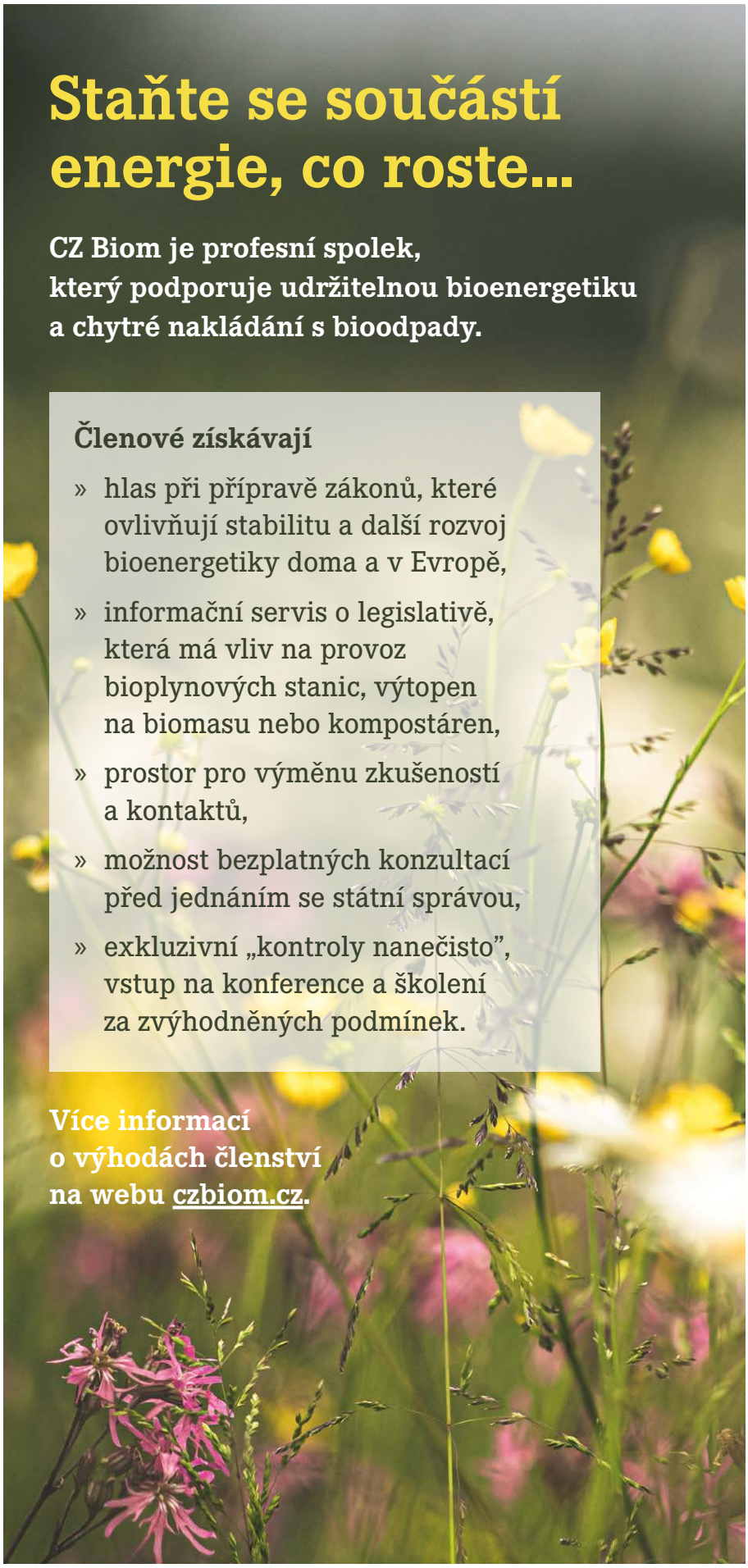

Foto: Kristine Cinate on Unsplash

REDAKCE

Odborný časopis a informační zpravodaj Českého sdružení pro biomasu CZ Biom

Redakční rada: Jan Habart, Roman Honzík, Jaroslav Kára, Adam Moravec, Vlasta Petříková, Antonín Slejška, Sergej Usťak, Zdeněk Valečko, Jaroslav Váňa

Šéfredaktor: Julie Dajčl

Články do časopisu připravili: Klára Šestáková (kš), Ondřej Novák (on), Karolína Bezdíčková, Jiří Jeřábek (jj), Ondřej Holubík (oh), Klára Malíková (km), Milan Herout, Petr Plíva

Zdroje a autoři fotografií: Archiv CZ Biom, ODEKO s.r.o., Ondřej Holubík, Archiv SFŽP ČR, Archiv Kompostárny Musil, Kristine Cinate on Unsplash

Fotografie na titulní stránce: CZ Biom

Kontaktujte nás:
tel.: 241 730 326
e-mail: sekretariat@biom.cz
Tento časopis najdete též na www.CZBiom.cz

Počet výtisků: 1000 ks

Vydavatel:
CZ Biom - České sdružení pro biomasu, z. s.
IČO: 61383929

Místo vydání: Praha

Periodicita: 3x ročně
ISSN 1801-4038 (Print)
ISSN 1801-2655 (Online)

Registrační číslo: MK ČR E 16224

Tisk: UNIPRINT, s. r. o.
Novodvorská 1010/14 B
142 01 Praha 4

Grafika: |MANOFI, s.r.o.|
www.manofi.cz

Příprava a tisk časopisu byly spolufinancovány z prostředků státního rozpočtu ČR prostřednictvím Ministerstva zemědělství (Podpora nestátních neziskových organizací).

Ministerstvo zemědělství